

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Țurcan Anatolie, Boico Victor, Catan Liliana și Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Dodica Ruslan în interesele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

Slav Piotr xxx, născută la xxx, originar și domiciliat în xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.11.2014 - 17.07.2015;

Instanță de apel: 15.12.2015 - 17.03.2016;

Instanță de recurs: 31.03.2017 - 15.08.2017;

Instanță de apel: 18.10.2017 - 14.02.2018;

Instanță de recurs: 21.06.2019 - 25.02.2020;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 17 iulie 2015, în urma recalificării faptei de la prevederile art.188 alin.(2) lit. b), d), e) și f) Cod penal, Slav Piotr a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

În baza art.90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilită inculpatului, pe un termen de probă de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, Slav Piotr împreună cu Arnaut Ivan, Ichizli Dmitri și Topal Veaceslav, la data de 19.06.2014, aproximativ între orele 04:00-05:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împreună și de comun acord, au pătruns în apartamentul nr. 3 de pe str. xxxx, mun. Chișinău, având ca complice minora Terzi Irina, a.n. 29.04.1997, care se afla în interiorul apartamentului și a deschis ușa, unde l-au atacat pe proprietarul apartamentului, cet. Slukov Vasili, aplicându-i lovituri de multiple ori în regiunea capului și a coastelor, folosind în calitate de armă un obiect contondent dur, cauzându-i conform raportului de constatare medico-legală nr. 2869 din 19.06.2014 plăgi contuze la nivelul capului, echimoză cu suprafața excoriată la nivelul hemitoracelui drept, care se califică ca vătămare ușoară, de unde au sustras în mod deschis un inel din aur cu greutatea de 12 gr, cu o piatră neagră de agat împrejur cu pietre prețioase de dimensiuni mai mici la preț de 6 000 lei, un telefon

mobil de model „LG” de culoare neagră în care se afla cartela SIM cu nr. xxx la preț de 1 000 lei, un telefon mobil de model „Dell Aero” de culoare neagră, cu nr. IMEI 354773040170494 în care se afla cartela SIM cu nr. xxx, la preț de 1 500 lei, un portmoneu de piele combinat cu stofă de culoare neagră cu inscripția „Gucci” la preț de 1 000 lei, în care se aflau bani și anume două bancnote a câte 20 Euro fiecare, ceea ce conform cursului oficial al BNM din 19.06.2014 constituia 757,48 lei, 500 lei și un card bancar „Mobiasbanca”, după care cu bunurile sustrase au părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzând părții vătămate Slukov Vasili o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 10 757,48 lei.

De către organul de urmărire penală acțiunile lui Slav Piotr au fost încadrate în baza art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal - tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăperea, cu aplicarea obiectelor folosite în calitate de arme, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal, cu stabilirea în privința acestora a pedepsei cu închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, și anume în privința lui Slav Piotr pe un termen de 9 ani.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- sentința este ilegală și neîntemeiată sub aspectul reîncadrării acțiunilor inculpaților, fiind lipsită de justificare constatarea că partea acuzării nu a prezentat probe incontestabile, care ar demonstra faptul existenței în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal;

- reținând faptul că atât din declarațiile părții vătămate Slukov Vasili, cât și din declarațiile martorului minor Terzi Irina rezulta că inculpații au pătruns în apartamentul părții vătămate având intenția de a sustrage pe ascuns bunurile persoanei și nu în scopul de a comite atac tâlhăresc, instanța de fond a omis să ia în considerație că inculpații, deși inițial au pătruns în apartamentul părții vătămate având intenția de a sustrage pe ascuns bunurile persoanei, nu s-au așteptat că partea vătămată se va trezi și că aceasta va fi lovită de Ichizli Dmitri.

- De asemenea, instanța de fond nu a ținut cont de declarațiile martorului Terzi Irina, conform cărora la momentul când Ichizli Dmitri se afla în apartament, Topal Veaceslav stătea lângă ușa de la intrarea apartamentului, Slav Piotr se afla în automobilul său parcat în fața scării, iar Arnaut Ivan se afla în fața scării. În aceste circumstanțe urma a fi apreciat că Ichizli Dmitri deja avea la sine o bară metalică, fapt ce demonstra că obiectul dat era pregătit din timp de către inculpat, pentru orice eventualitate.

- nu putea fi reținută constatarea din sentință, că acțiunile inculpatului Ichizli Dmitri urmau a fi încadrate conform art.78 alin.(3) Cod contravențional, deoarece în ședința de judecată s-a stabilit că inculpatul i-a aplicat două lovituri părții vătămate cu o bară metalică în regiunea capului. În circumstanțele date, instanța de fond a dat o apreciere greșită declarațiilor părții vătămate și nu a ținut cont că inculpatul i-a aplicat loviturile cu un obiect pe care îl avea la sine, bine pregătit din timp, și nu alt careva obiect întâmplător din apartamentul părții vătămate;

- instanța de fond nu a ținut cont de prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, nr. 23 din 28.06.2004, și anume de faptul că deși inițial inculpații aveau intenția de a comite infracțiunea de furt, ulterior din motive neprevăzute de către aceștia, și anume trezirea din somn a părții vătămate, adică descoperirea acțiunilor infracționale ale acestora, inculpatul Ichizli Dmitri nu și-a stopat acțiunile sale criminale, dar le-a continuat;

- instanța a statuat asupra nulității procesului-verbal de audiere a martorului minor Terzi Irina la etapa urmăririi penale, pe motiv că acesteia nu i-a fost asigurat traducător și pedagog, fără a lua în considerație cele relatate de acest martor, conform cărora a fost audiat în limba rusă și toate întrebările i-au fost clare, precum și faptul că IP Botanica, mun. Chișinău nu are la dispoziție un traducător, din care motiv semnătura acestuia lipsește în procesul-verbal, însă audierile persoanelor care nu cunosc limba de stat se petrec în limba rusă, procesele-verbale fiind întocmite în limba de stat. Totodată, instanța de fond urma să aprecieze că acest martor a depus declarații diferite în două ședințe de judecată, neavând o poziție clară și nici nu a putut explica divergențele dintre declarațiile date la urmărirea penală și cele din instanța de judecată.

3.1. Avocatul Aronov Roman în numele părții vătămate Slukov Vasili, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații Arnaut Ivan, Topal Veaceslav, Slav Piotr și Ichizli Dmitri să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal și să le fie stabilită pedeapsa prevăzută de sancțiunea prevederii menționate.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- concluziile primei instanțe sunt în contradicție cu circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii, care nu au fost constatate și elucidate pe deplin. Sub acest aspect apelantul a considerat că instanța de fond nu a expus motivele admiterii sau respingerii unor probe, pe ce circumstanțe de fapt și de drept s-a bazat la pronunțarea sentinței de condamnare în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, iar probele prezentate de partea acuzării nu au fost combătute de către apărătorii inculpaților. Astfel, prin reîncadrarea acțiunilor inculpaților, s-a confirmat că cercetarea materialelor dosarului a fost efectuată superficial și unilateral, or din materialul probator rezulta că acțiunile inculpaților conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal.

Apelantul a considerat necesar de a menționa că instanța judecătorească nu poate să se limiteze la specificarea în sentință a probelor prin care se confirmă împrejurările ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, fără să expună conținutul acestor probe și fără să le aprecieze după intima ei convingere, bazată pe cercetare mult aspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită, ceea ce nu s-a realizat în cadrul cercetării judecătorești.

3.2. Avocatul Dodica Ruslan în numele inculpatului Slav Piotr, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Slav Piotr să fie achitat, din motiv că infracțiunea nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- nu au fost administrate probe care ar arata direct sau indirect că inculpatul s-a aflat în locuința lui Slukov Vasili și a participat în calitate de autor la sustragerea a careva bunuri, nimeni din cei audiați nu a declarat acest fapt în instanță și nici un act procedural nu conținea date despre prezența inculpatului în locuința victimei;

- la inculpat nu au fost găsite bunurile sustrate din apartamentul victimei, majoritatea acestora au fost găsite în preajma blocului locativ și la martorul Terzi Irina, care declarase că le-a sustras din apartament până la venirea lui Slav Piotr.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, pronunțată integral la 14 aprilie 2016, au fost admise apelurile declarate de procuror, de avocatul Aronov Roman în numele părții vătămate Slukov Vasili și avocatul Dodica Ruslan în numele inculpatului Slav Piotr, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care s-a dispus achitarea lui Slav Piotr, învinuit în baza art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal, pe motiv că fapta sa nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, inculpatul Slav Piotr de către organul de urmărire penală, a fost învinuit că la 19.06.2014, aproximativ între orele 04:00-05:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împreună și de comun acord cu cet. Ichizli Dmitri, Topal Veaceslav și Arnaut Ivan, au pătruns în apartamentul nr. 3 de pe xxx, mun. Chișinău, având ca complice minora Terzi Irina, a.n. 29.04.1997, care se afla în interiorul apartamentului și a deschis ușa, unde l-au atacat pe proprietarul apartamentului, cet. Slukov Vasili, aplicându-i lovituri de multiple ori în regiunea capului și a coastelor, folosind în calitate de armă un obiect contondent dur, cauzându-i conform raportului de constatare medico-legală nr. 2869 din 19.06.2014 plăgi contuze la nivelul capului, echimoză cu suprafața excoriată la nivelul hemitoracelui drept, care se califică ca vătămare ușoară, de unde au sustras în mod deschis un inel din aur cu greutatea de 12 gr, cu o piatră neagră de agat împrejur cu pietre prețioase de dimensiuni mai mici la preț de 6 000 lei, un telefon mobil de model „LG” de culoare neagră în care se afla cartela SIM cu nr. xxx la preț de 1 000 lei, un telefon mobil de model „Dell Aero” de culoare neagră, cu nr. IMEI 354773040170494 în care se afla cartela SIM cu nr. xxx, la preț de 1 500 lei, un portmoneu de piele combinat cu stofă de culoare neagră cu inscripția „Gucci” la preț de 1 000 lei, în care se aflau bani și anume două bancnote a câte 20 Euro fiecare, ceea ce conform cursului oficial al BNM din 19.06.2014 constituia 757,48 lei, 500 lei și un card bancar "Mobiasbanca", după care cu bunurile sustrate au părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzând părții vătămate Slukov Vasili Chiril o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 10 757,48 lei.

Instanța de apel a constatat că în cauză nu au fost administrate probe care ar demonstra că inculpatul Slav Piotr s-a aflat în locuința lui Slukov Vasili și a participat la sustragerea a careva bunuri, fiind relevant că nimeni din cei audiați nu a declarat acest fapt în instanță și nici un act procedural nu conține date despre prezența inculpatului Slav Piotr în locuința părții vătămate.

În opinia instanței de apel faptul neparticipării inculpatului la atacul tâlhăresc reieșea din propriile sale declarații și ale părții vătămate, iar circumstanțele constatate impuneau adoptarea soluției de achitare a lui Slav Piotr, din motiv că fapta sa nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

5. Procurorul, în temeiul pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea achitării lui Slav Piotr, cu dispunerea rejudecării cauzei în partea respectivă de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii depuse, recurentul a invocat următoarele:

- instanța de apel nu a analizat în ansamblu toate probele administrate la dosar, referindu-se la cele care denotau nevinovăția inculpatului, fără a le aprecia la justa lor valoare, or vina inculpatului a fost dovedită pe deplin;

- din declarațiile inculpaților, ale părții vătămate și ale martorilor s-a constatat că toți inculpații, inclusiv și Slav Piotr, în ziua comiterii tâlhăriei se aflau împreună, iar după comiterea infracțiunii inculpatul Slav Piotr i-a transportat cu automobilul său pe ceilalți inculpați, inclusiv pe martorul Terzi Irina, de la locul infracțiunii;

- contrar normelor legale, instanța de apel l-a condamnat pe Arnaut Ivan și a stabilit pedeapsa, deși era necesară încetarea procesului penal în legătură cu decesul ultimului, eroare care poate fi corectată de către instanța de recurs, inclusiv din oficiu.

5.1. Avocatul Aronov Roman în numele părții vătămate Slukov Vasili, a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, care în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea achitării lui Slav Piotr și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acesta să fie condamnat și să-i fie stabilită pedeapsa prevăzută de sancțiunea art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal.

În motivarea cererii depuse, recurentul a invocat următoarele:

- instanța de apel nu a întreprins toate măsurile procesuale necesare pentru examinarea completă și multilaterală a cazului, fiind efectuată o cercetare insuficientă, în urma căreia pripit s-a ajuns la concluzia necesității achitării lui Slav Piotr;

- din materialele cauzei penale a rezultat cu certitudine că în acțiunile lui Slav Piotr s-a constatat existența elementelor componente de infracțiune prevăzute de art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal și, prin urmare, s-a constatat și existența faptei infracțiunii imputate inculpatului;

- urmează a fi apreciată critic concluzia instanței de apel, potrivit căreia „în proces nu au fost administrate probe care ar arata direct sau indirect că inculpatul Slav Piotr a fost în locuința lui Slukov Vasili și a participat la sustragerea căror va bunuri”, deoarece participanți ai infracțiunii se recunosc acele persoane care au participat în mod intenționat în procesul infracțional cu acțiunile sale în aspectul legat de contribuire la săvârșirea infracțiunii și numai acei infractori acțiunile cărora în mod direct au cauzat o daună persoanei.

În acest context, recurentul a invocat că în urma pătrunderii în apartamentul părții vătămate inculpații au sustras în mod deschis bunurile acesteia și pentru a finaliza acțiunile infracționale de tâlhărie, inculpatul Ichizli Dmitri i-a aplicat părții vătămate două lovituri, fiindu-i cauzate leziuni corporale ușoare și a fugit din apartament cu bunurile personale ale ultimei, iar inculpatul Slav Piotr a înlesnit comiterea infracțiunii prin mijlocul său de transport, pe care l-a folosit în cauză, fiind remarcabil că anume în automobilul său a fost depistată o țeavă metalică, cu care inculpații au lovit partea vătămată.

Suplimentar, recurentul a considerat necesar de a menționa că inculpatul Slav Piotr i-a ajutat pe ceilalți inculpați prin transportarea bunurilor sustrase din apartamentul părții vătămate cu automobilul de model „Rover”, fapt confirmat prin declarațiile inculpaților.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 august 2017, au fost admise recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie, de avocatul Aronov Roman în numele părții vătămate Slukov, casată decizia instanței de apel în partea achitării lui Slav Piotr, cu dispunerea rejudecării cauzei în părțile respective de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. În rest, s-au menținut dispozițiile deciziei atacate.

6.1. În motivarea soluției sale, instanța de recurs a constatat că instanța de apel, pronunțându-se asupra situației inculpatului Slav Piotr, a conchis asupra faptului că "nu au fost administrate probe care ar indica nemijlocit sau indirect că inculpatul Slav Piotr a fost în locuința lui Slukov Vasili și a participat la sustragerea a careva bunuri", totodată în mod contradictoriu statuând asupra faptului că instanța de fond nu a ținut cont de declarațiile martorului Terzi Irina, date în cadrul urmăririi penale.

Instanța de recurs a relevat, că omisiunea instanței de apel de a aprecia obiectiv probele atât sub aspectul conținutului lor, cât și sub aspectul coroborării reciproce, a dus la concluzia pripită privind lipsa probelor care ar indica asupra participării lui Slav Piotr la comiterea infracțiunii și, în mod corespunzător, la adoptarea prematură a soluției de achitare a ultimului, deoarece această soluție contravine motivării expuse în decizia adoptată, cu atât mai mult în contextul în care instanța de apel, menționând necesitatea aprecierii declarațiilor martorului Terzi Irina și considerând că acestea prezintă claritate și concludență, a omis de a le aprecia în ansamblu cu celelalte probe.

Astfel, instanța de recurs a considerat necesară admiterea recursurilor declarate de partea acuzării, or în prezența contradicțiilor depistate în partea descriptivă a deciziei atacate, în raport cu dispozitivul acesteia, se atestă că instanța de apel a omis de a aprecia probele în conformitate cu dispozițiile legale, la care apelanții din grupul procesual menționat au făcut referire în cererile de apel.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2018, apelul declarat de avocatul Dodica Ruslan în interesele inculpatului Slav Piotr împotriva sentinței se respinge ca fiind nefondat, iar apelurile declarate de acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura sect. Botanica, mun. Chișinău, Drozdov Ana, precum și de avocatul Aronov Roman în interesele părții vătămate Slukov Vasili împotriva sentinței se admit, casând sentința parțial, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Slav Piotr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.188 alin.(2), lit. b), d), e), f) Cod Penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

7.1. Pentru a se pronunța instanța de apel a constatat în fapt că, inculpatul Slav Piotr, la data de 19.06.2014, aproximativ între orele 04:00-05:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împreună și de comun acord cu Arnăut Ivan, Topal Veaceslav, Ichizli Dimitri, care au pătruns în apartamentul nr. 3 de pe xxx, mun. Chișinău, având ca complice pe minora Terzi Irina, născută la

29.04.1997, care se afla în interiorul apartamentului și a deschis ușa, unde l-au atacat pe proprietarul apartamentului cet. Slukov Vasili, aplicându-i lovituri de multiple ori în regiunea capului și a coastelor, folosind în calitate de armă un obiect contondent dur, cauzându-i conform raportului de constatare medico-legală nr. 2869 din 19.06.2014 plăgi contuze la nivelul capului, echimoză cu suprafața excoriată la nivelul hemitoracelui drept, care se califică ca vătămare ușoară, de unde a sustras în mod deschis un inel de aur cu greutatea 12gr., cu o piatră neagră de agat împrejur cu pietre prețioase de dimensiuni mai mici la preț de 6 000 lei MD, un telefon mobil de model „LG” de culoare neagră în care se afla cartela Sim cu nr. xxx la preț de 1 000 lei MD, un telefon mobil de model „Dell Aero” de culoare neagră în care se afla cartela Sim cu nr. xxx cu nr. IMEI 354773040170494 la preț de 1 500 lei MD, un portmoneu de piele combinat cu stofa de culoare neagră cu inscripția „Gucci” la preț de 1 000 lei MD, în care se aflau bani și anume două bancnote a câte 20 Euro fiecare, ceea ce conform cursului oficial al BNM din 19.06.2014 constituia 757,48 lei MD, 500 lei MD și un card bancar „MobiasBanca” pe numele acestuia, după care cu bunurile sustrate au părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzând părții vătămate Slukov Vasili o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 10 757, 48 lei MDL.

Instanța de apel analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor consideră că acțiunile infracționale ale inculpatului Slav Piotr cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2), lit. b), d), e), f) Cod Penal.

În ceea ce privește soluția instanței de fond privind acțiunile infracționale ale inculpatului Slav Piotr în baza art.186 alin.(2), lit. b), c), d) Cod Penal, instanța de apel a relevat ca fiind eronată soluția instanței de fond, deoarece aceasta vine în contradicție cu probele administrate de acuzatorul de stat și care apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod procedură penală demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului Slav Piotr în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2), lit. b), d), e), f) Cod Penal.

Instanța de apel a conchis, că vinovăția inculpatului Slav Piotr este dovedită prin declarațiile părții vătămate care coroborează cu alte probe administrate la dosar și care corespund circumstanțelor stabilite.

Totodată, cu referire la solicitarea avocatului Dodica Ruslan privind pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Slav Piotr, din motiv că fapta nu a fost comisă de el, instanța de apel o apreciat ca fiind nefondată, or, din probele administrate de acuzatorul de stat rezultă că inculpatul Slav Piotr a comis infracțiunea de tâlhărie, după cum a fost incriminată în rechizitoriu.

În acest sens, instanța de apel a reținut declarațiile martorului Terzi Irina care a indicat că „toți inculpații se aflau afară, sub geamul apartamentului părții vătămate, iar aproximativ la orele 05:00 inculpații au dus-o acasă cu automobilul de model „Rover”.

Declarațiile martorului Terzi Irina coroborează inclusiv cu declarațiile inculpaților Ichizili Dmitri, Topal Veaceslav și Arnăut Ivan, care au declarat că la volanul automobilului „Rover” se afla inculpatul Slav Piotr, fapt care nu a fost negat de ultimul în cadrul audierii în ședința de judecată a instanței de apel.

În acest sens, sub aspect probatoriu instanța de apel a menționat faptul că țeava de metal cu care partea vătămată a fost lovită a fost depistată anume în automobilul de model „Rover”, care aparținea inculpatului Slav Piotr, iar afirmațiile inculpatului Slav Piotr precum că dânsul nu cunoaște cum a ajuns această țeava în portbagajul mașinii nu pot fi reținute ca fiind pertinente, deoarece aceasta reprezintă o încercare a inculpatului de a se eschiva de răspundere penală.

Cu referire la circumstanța agravantă prevăzută la lit. b) alin.(2) art.188 Cod Penal - „de două sau mai multe persoane”, instanța de apel a remarcat că aceasta și-a găsit deplină confirmare, acest fapt rezultând din faptul că acțiunile infracționale au fost comise de inculpații Arnăut Ivan, Topal Veaceslav, Slav Piotr, Ichizli Dmitri care au acționat împreună și de comun acord.

Referitor la circumstanța agravantă prevăzută la lit. d), alin.(2), art.188 Cod Penal, acțiuni ce au fost săvârșite „prin pătrundere”, instanța de apel consideră că aceasta de asemenea și-a găsit deplină confirmare, or, inculpații au pătruns în apartamentul nr.3 de pe xxx, mun. Chișinău, având ca complice pe minora Terzi Irina care se afla în acest apartament și care a deschis ușa.

Circumstanța agravantă prevăzută la lit. e) alin.(2) art.188 Cod Penal „cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă” la fel și-a găsit confirmare prin probele administrate la dosar, instanța de apel a constatat faptul că partea vătămată Slukov Vasili a fost atacată de inculpați, fiindu-i aplicate multiple lovituri în regiunea capului și a coastelor cu un obiect contondent dur - țeava de metal, care ulterior a fost depistată în portbagajul mașinii inculpatului Slav Piotr.

Cu referire la circumstanța agravantă prevăzută la lit. f) alin.(2) art.188 Cod Penal, „cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, instanța de apel a constatat că în urma acțiunilor infracționale ale inculpaților, părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil în sumă de 10 757,48 lei, apreciat în conformitate cu criteriile prevăzute la alin.(2), art.126 Cod Penal.

Instanța de apel a reținut, că inculpatul Slav Piotr nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, nu este angajat în câmpul muncii, nu are antecedente penale.

În acord cu prevederile art.16 Cod Penal, infracțiunea prevăzută de art.188 alin.(2), lit. b), d), e), f) Cod Penal se califică ca infracțiune „gravă”.

Instanța de apel reieșind din prevederile art.7, 72, 75, 61 Cod Penal și luând în considerare totalitatea împrejurărilor obiective și subiective, personalitatea inculpatului, care nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, a aplicat inculpatului Slav Piotr pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2), lit. b), d), e), f) Cod Penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

8. Avocatul Dodica Ruslan în numele inculpatului Slav Piotr, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, care în temeiul art.427 alin.(1) pct.6), 8), 15), 16) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel din 14.02.2018, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat, că cele reținute în decizia din 14.02.2018 de către instanța de apel vin în contradicție cu circumstanțele cauzei astfel încât instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt prin constatarea în neexistență a faptelor de tâlhărie și distorsionarea conținutului probelor și a circumstanțelor

stabilite pe caz.

Totodată, a relevat că motivele invocate în decizie contravin soluției de a califica acțiunile inculpatului Slav Piotr drept coautorat la fapta de tâlhărie, ce a avut loc asupra părții vătămate Slucov Vasili, prin aplicarea violenței față de ultimul de către inculpatul Ichizli Dmitrii.

A relevat, că potrivit prevederilor H.P. CSJ nr. 23 din 28.06.2004 și art.188 Cod penal, latura obiectivă a infracțiunii de tâlhărie o constituie atacul săvârșit asupra unei persoane, însoțită de aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, în scopul sustragerii bunurilor.

În continuare a relatat, că acțiunile coautorilor faptei de tâlhărie urmau a fi identice și exprimate într-un atac însoțit de violență periculoasă asupra persoanei, îndreptată nemijlocit în scop de a realiza intenția de acaparare a bunurilor persoanei atacate sau aflate în custodia acestuia.

A remarcat, că din textul deciziei instanței de apel din 14.02.2018, anume în calitate de autor al infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal a fost recunoscut cet. Slav Piotr.

Opinează, că această soluție a instanței de judecată nu și-a găsit motivarea în conținutul hotărârii emise și în acest sens instanța de apel nu a motivat absolut care acțiuni concrete săvârșite de către Slav Piotr, au dus la concluzia că acesta a comis un atac asupra lui Slucov Vasili, cu scopul de a putea în continuare sustrage bunurile acestuia. Nici în declarațiile părții vătămate Slucov Vasili și nici în declarațiile celorlalți inculpați, precum și ale martorului minor Terzi Irina nu se conțin teze sau informații precum că Slav Piotr, a intrat împreună cu Ichizli Dmitrii în locuința părții vătămate și l-a atacat pe acesta, or a participat la acțiuni de susținere a atacului urmat de sustragerea ulterioară a bunurilor părții vătămate.

De asemenea, a declarat că instanța de apel, fără să se expună asupra tuturor motivelor invocate în apel de către apărător în interesul inculpatului Slav Piotr, în special asupra fiecărei acțiuni a inculpatului care dovedește că Slav Piotr nu a comis atacul, nu se face vinovat de comiterea tâlhăriei, din lipsa intenției spre a comite anume tâlhăria, element obligatoriu al vinovăției inculpatului care determină existența laturii subiective a infracțiunii în fapta cercetată sau constatată, fără a motiva prin ce s-a probat intenția unică a făptuitorilor, acțiunile lor comune îndreptate nemijlocit spre săvârșirea infracțiunii, care ar califica fapta drept atac tâlhăresc, s-a limitat la enumerarea indicilor infracțiunii de tâlhărie care urmau a fi stabilite în cazul calificării faptei conform art.188 alin.(2) lit. b), d), e), f) Cod penal. Astfel, consideră că nerezolvarea chestiunii stabilite de prevederea legală menționată echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

În opinia recurentului, atât pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond cât și în instanța de apel, învinuirea adusă de acuzare în privința lui Slav Piotr nu și-a găsit confirmarea, stabilindu-se cu certitudine că fapta infracțională incriminată lui Slav Piotr nu a fost săvârșită de acesta iar sustragerea inelului de aur a fost comis de către minora Terzi Irina, în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe motivul împăcării părților. Prin urmare, a enunțat că concluzia primei instanțe și a instanței de apel în acest sens, sunt neîntemeiate, or inculpatul Slav Piotr nu a cunoscut ce se întâmplă în apartamentul părții vătămate știind doar despre faptul că Slucov Vasili se simte rău și Ichizli Dmitrii cu Topal Veaceslav s-

au dus să verifice starea lui.

Totodată, a susținut că în proces nu au fost administrate probe care ar arăta direct sau indirect că inculpatul Slav Piotr a fost în locuința lui Slukov Vasili și a participat în calitate de autor la sustragerea căror va bunuri. Nimeni din cei audiați nu au declarat acest fapt în instanță și nici un act procedural nu conține date despre prezența inculpatului Slav Piotr în locuința victimei. De asemenea, a evidențiat că la inculpați nu au fost găsite bunurile dispărute din apartamentul părții vătămate, majoritatea acestora (telefoanele mobile, portmoneul, inelul de aur) au fost găsite în preajma blocului locativ și la martora Terzi Irina, care a declarat că la sustras din apartament până la sosirea lui Slav Piotr.

Consideră, că este lipsită de logică intenția de a sustrage bunurile, or acestea au fost găsite în preajma blocului locativ unde locuiește partea vătămată. Aceasta nu exclude faptul că partea vătămată personal le-a aruncat acolo, or urme digitale ale inculpaților pe ele nu au fost depistate. Instanța de judecată nu a adus nici o motivare plauzibilă în acest sens pentru a da posibilitate unui observator independent să conchidă că opțiunea instanței a fost una absolut corectă și rațională, cu respectarea intereselor tuturor părților în proces.

În acest sens, a invocat și prevederile pct.2 din H.P.CSJ cu privire la sentința judecătorească, în care se atrage atenția judecătorilor că sentința trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

9. Asupra recursurilor declarate, a prezentat referință procurorul, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale, deoarece, instanța s-a expus asupra tuturor motivelor apelanților și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

Suplimentar, cu referire la pretenziile erori de drept invocate de către recurenți, a declarat că instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în acest sens, corespunzător și just a ajuns la concluzia admisibilității probelor administrate pe caz, fiindu-le date o apreciere corectă în coraport cu cumulul de probe cercetate și puse la baza deciziei de condamnare a făptașilor.

10. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform art.385 alin.(1) pct. 2), 3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă această faptă a fost

săvârșită de inculpat și dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea.

În corespundere cu art.101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, în urma lecturării textului deciziei, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate și în acest context ține să menționeze următoarele.

La caz, potrivit descriptivului deciziei, instanța de apel a făcut trimitere la probele din dosar, în special la: declarațiile părții vătămate, Slucov Vasili și a martorului, Terzi Irina, însă nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele precum și nu a motivat în hotărâre admisibilitatea probelor administrate, limitându-se la reiterarea declarațiilor acestora.

De asemenea, Colegiul penal lărgit reține, omisiunea instanței de apel de a descrie acțiunile inculpatului Slav Piotr, fiind reproduse în linii generale doar acțiunile celorlalți inculpați. Astfel, în privința inculpatului Slav Piotr limitându-se numai la aprecierea precum că „ ... instanța de apel consideră că acțiunile infracționale ale inculpatului Slav Piotr cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2), lit.lit. b), d), e) și f) Cod penal,,.

În acest context, Colegiul penal lărgit relevă, că instanța de apel urma să dezvăluie concluzia sa și să își expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și apărării, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale, lăsând fără justă apreciere probatoriul administrat pe cauză.

Subsecvent, Colegiul subliniază că într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera probele, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, concluziile instanței de apel formulate mai sus poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Or, potrivit prescripțiilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.

În plus, instanța de apel nu a combătut argumentele apelantului precum că, „ inculpatul Slav Piotr nu a cunoscut ce se întâmplă în apartamentul părții vătămate, știind doar despre faptul că Slucov Vasili se simte rău și Ichizli Dmitrii cu Topal Veaceslav s-au dus să verifice starea lui. Însă, pripit instanța a concluzionat că

„țeava de metal cu care partea vătămată a fost lovită, a fost depistată anume în automobilul de model „Rover”, care aparținea inculpatului Slav Piotr, iar afirmațiile inculpatului Slav Piotr precum că dânsul nu cunoaște cum a ajuns această țeava în portbagajul mașinii nu pot fi reținute ca fiind pertinente”.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul penal lărgit constată, că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art.art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, precum și să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate, să analizeze versiunea privind prezența sau lipsa în acțiunile inculpatului a infracțiunii incriminate, argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele expuse în pct.10 al prezentei decizii.

11. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Dodica Ruslan în interesele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2018, în cauza penală în privința lui Slav Piotr xxx și dispune rejudecarea cauzei, de către Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată motivat la 15 mai 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Țurcan Anatolie

Boico Victor

Catan Liliana

Guzun Ion

